

Jak przygotować dziecko do przedszkola

Spis treści niniejszej strony

- [Moje dziecko idzie do przedszkola](#)
- [Przygotowanie dziecka do przedszkola](#)
- [Drodzy Rodzice](#)

Moje dziecko idzie do przedszkola

Moje dziecko idzie do przedszkola to broszura przygotowana z myślą o rodzicach dzieci, które wkrótce dołączą do grona przedszkolaków. Publikacja podpowiada jak można przygotować dziecko do tej nowej, ważnej dla niego roli. Zwraca uwagę na szereg zmian prawnych dotyczących upowszechnienia wychowania przedszkolnego i obniżenia wieku realizacji obowiązku szkolnego z 7 do 6 lat. Omawia szczegółowo nowe regulacje prawne, które mają na celu dostosowanie systemu opieki, kształcenia i wychowania dzieci we wczesnym okresie rozwoju do dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości oraz umożliwienie dzieciom jak najwcześniejszego dostępu do edukacji wysokiej jakości, zgodnej z ich wiekiem, możliwościami i umiejętnościami.

Rodziców zachęcamy do lektury broszury. Broszura została opracowana w ramach projektu „Doskonalenie strategii zarządzania oświatą na poziomie regionalnym i lokalnym II etap, we współpracy z Wydziałem Rozwoju Szkół i Placówek.

źródło: http://www.ore.edu.pl/strona-ore/index.php?option=com_content&view=article&id=4535:jak-przygotowa-dziecko-do-przedszkola&catid=161:6-latekaktualnoci&Itemid=1599&Itemid=1823

Przygotowanie dziecka do przedszkola

Gdy podejmujecie Państwo decyzję o wysłaniu dziecka do przedszkola, należy postawić pytanie czy przygotowane jest ono do tego. Być może po raz pierwszy pozostanie samo bez osoby bliskiej i do tego w nowym środowisku. To będzie mocne przeżycie dla dziecka i dlatego proponujemy zastanowić się, co zrobić aby dobrze przygotować do czekających je przeżyć. Warto dlatego dołożyć wszelkich starań, aby początkowe trudności były drobne i nie urosły do rangi problemu, natomiast pobyt w przedszkolu od pierwszego dnia był zapamiętany jako radosny okres w życiu małego człowieka.

Gotowość dziecka do przedszkola to między innymi zdolność do nawiązywania kontaktów społecznych i w miarę samodzielne załatwianie podstawowych potrzeb. Dopiero około drugiego roku życia dziecko chce zastąpić w zabawie swoją mamę na dzieci, np. podejmie wspólną zabawę w piaskownicy. Jednak ciągle najpewniej maluch się czuje kiedy rodzic jest w obrębie jego wzroku i w każdej chwili może przyjść i się przytulić. Przygotowując dziecko do przedszkola należy wzmacniać kontakty społeczne poprzez zachęcanie do pozostawania w grupie dzieci, pomaganie w zdobywaniu doświadczeń w dzieleniu się z innymi zabawkami, współpracy i wspólnej zabawy. Dziecko winno umieć zrezygnować z dotychczasowych praktyki, że „tylko mu się należy”. Zachodzi również potrzeba zdobywania przez dziecko pozytywnych doświadczeń pozostawania bez mamy, w celu akceptacji czasowej rozłąki i nauki samodzielności. Starajmy się też aby dziecko zdobyło pierwsze samodzielne doświadczenia w większej grupie dzieci. Z daleka obserwujemy i pomagamy aby nowe doświadczenia były miłym przeżyciem lub kończyły się radośnie.

Zatem dziecko wykazuje gotowość do przedszkola kiedy poznało i zaakceptowało podstawowe elementy i zasady współżycia społecznego, nie boi się pozostać przez dłuższą chwilę samodzielnie w grupie dzieci. Te doświadczenia są niezbędne kiedy zostaje wprowadzone pierwszy raz do grupy przedszkolnej z 25 dziećmi nie powinno się czuć przerażone. Wystarczająco dużym przeżyciem będzie i tak dla niego nowe środowisko i nowi koledzy.

Inną sprawą, wydaje się oczywistą jest umiejętność dziecka do zgłaszania potrzeb fizjologicznych, załatwiania tych potrzeb w toalecie, mycia rącek, picia z kubeczka i posługiwania się łyżeczką. Pozostałe podstawowe umiejętności jak np. zdjęcie i założenie majteczek, ubieranie się dla dziecka bardzo pomocne w codziennym życiu przedszkolnym.

Aby przygotować dziecko do pójścia do przedszkola wskazane jest wspólne kilkukrotne odwiedzanie placówki do której będzie chodziło. Przedszkola coraz częściej pozwalają na zapoznanie się z przedszkolem, wspólne zabawy, pobyt w grupie. Szczególnie zalecane są do odbycia wizyt w przedszkolu są miesiące letnie kiedy jest mniej dzieci i dużo czasu spędzają na placu zabaw. Takie wizyty bardzo pozytywnie wpływają na nastawienie dziecka, poczucie bezpieczeństwa i są korzystniejsze niż opowiadanie. Prócz tego dziecko będzie miało pobudzoną ciekawość do poznania nowych zabawek, dalszych doświadczeń wspólnej zabawy.

Pójście do przedszkola powinno być dziecku przedstawiane jako sprawa zupełnie naturalna, wręcz winno być dumne z osiągniętej dojrzałości, że będzie mogło wreszcie chodzić do przedszkola.

Niedopuszczalne jest straszenie przedszkolem w rodzaju: tam ciebie nauczą, skończą się tobie dobre czasy przy mamusi, tam zrobią z ciebie grzeczne dziecko. Wręcz przeciwnie należy dziecku prezentować pobyt w przedszkolu jako miejsce nieograniczonych możliwości zabawy i nowych kontaktów, gdzie wszyscy będą je lubić i mu pomagać.

Dla nieprzygotowanego dziecka nowa sytuacja przyjscia do przedszkola, a więc zmiany środowiska jest często szokiem i dramatem. Codzienne rozstania stają się tragedią, dzieci płaczą nawet już wieczorem bojąc się pójść do przedszkola. Podczas pobytu w przedszkolu nie chcą nawiązywać kontaktu z innymi dziećmi i cały czas czekają, aż je odbiorą. Musi wtedy upłynąć o wiele więcej czasu zanim dziecko przekona się atutów nowego środowiska i do tego, że rozstanie jest chwilowe i że zawsze po nie przyjdą rodzice, bo je kochają.

Wskazane jest opóźnienie oddania dziecka do przedszkola jeśli w ostatnim czasie miały miejsce zdarzenia które mogły wywołać u dziecka duży stres. Może ono bowiem łączyć pójście do przedszkola z przedłużeniem albo konsekwencjami niedobrych sytuacji. Można tu wymienić pobyt w szpitalu, długie rozstanie z rodzicami, złe doświadczenia z opiekunką. Z równie dużym problemem można się spotkać kiedy rozpoczęcie uczęszczania dziecka do przedszkola zbiega się z poważnymi problemami w domu, np. rozwód, odejście któregoś z rodziców. Oddanie do przedszkola może dodatkowo spotęgować poczucie zagrożenia. Korzystniej by było aby opóźnić pójście do przedszkola, aż dziecko uspokoi się emocjonalnie, albo przez dłuższy czas pozostawiać dziecko bardzo krótko w przedszkolu, od godziny do kilku godzin.

Droży Rodzice

DROGA MAMO, DROGI TATO!

Twoje dziecko już od 1 września zacznie uczęszczać do przedszkola. To będzie wielka chwila dla niego, ale i dla Ciebie, wielkie przeżycie, a nawet stres. W domu, w znanym otoczeniu, czuje się ono pewnie i bezpiecznie, a przedszkole może napełniać je strachem. Nieraz większy lęk o swoje pociechy przeżywają rodzice. Dlatego też przygotowaliśmy tę broszurkę, w której opisujemy, jak w miarę bezboleśnie przejść okres adaptacji dziecka do warunków przedszkola.

Prosimy, skorzystajcie z naszych rad i wskazówek, a na pewno będzie łatwiej Wam i dziecku przeżyć dramat rozstania.

RADA 1

PRZYGOTUJ SAMĄ/ SAMEGO SIEBIE

Jeśli chcecie, by wasz maluch awansował na przedszkolaka, powinniście, powinniście przede wszystkim przygotować do tego ... siebie samych!

Rodzice powinni być przekonani, że takie rozwiązanie będzie najlepsze, zarówno dla nich, jak i dla dziecka. Decyzja powinna być podjęta raz, a później konsekwentnie realizowana. Dziecko nie może widzieć na Waszej twarzy wahania, nie powinniście też przy nim dyskutować, czy dane przedszkole jest dobre, czy złe. Wątpliwości, które zasiejecie w jego umyśle, obróć się potem przeciwko Wam. Uwierzcie, nawet gdy malec bawi się w swoim pokoju i tak słyszy, o czym rozmawiają dorośli. Najlepiej pójdzie do przedszkola traktować jako oczywistość. Mama i tata chodzą do pracy, starsze dziecko do szkoły, a młodsze do przedszkola. Teraz podjętej decyzji należy się konsekwentnie trzymać, tłumacząc dziecku, że takie jest po prostu życie.

RADA 2

OPOWIEDZ O PRZEDSZKOLU

Wyjaśnij dziecku, kto będzie je odprowadzał, kto odbierał, opowiedz, co tam będzie robiło, zapewnij, że pozna w przedszkolu kolegów, nauczy się ciekawych rzeczy. Przychodź z dzieckiem na planowane spotkania w przedszkolu, niech obejrzy przedszkole, pozna swoją panią, kolegów - razem będzie im rażniej. Absolutnie nie strasz go mówiąc "w przedszkolu nauczą cię grzeczności", nie przypominaj co chwilę: "jak zostaniesz przedszkolakiem, będziesz musiał ...". Podobne uwagi zniechęcają dziecko do przedszkola, wywołują niepotrzebny stres. Lepiej, by dziecko miało wrażenie, że "awansuje na przedszkolaka", co oznacza: "teraz jesteś już duży". Odwołuj się do pochwał typu: "założyłeś spodnie sam, zupełnie jak prawdziwy przedszkolak". **PAMIĘTAJ!** Dobre nastawienie to połowa sukcesu!!!

RADA 3

NAUCZ MALCA SAMODZIELNOŚCI

Do tej pory pomagaliście dziecku podczas mycia, ubierania się, jedzenia, być może nawet wyręczaliście je w tym. Aby pobyt w przedszkolu nie był zbyt dużym stresem dla dziecka, powinno ono choć trochę radzić sobie samo w łazience i przy stole. Jest jeszcze trochę czasu,

poćwiczcie więc z nim w domu samodzielne jedzenie, picie z kubka, ubieranie się, mycie rąk, niech przynajmniej samo zacznie działać. Na pierwsze przedszkolne tygodnie dobrać ubranka, które łatwo się zdejmują i spodenki z gumką, bluzki wciągane przez głowę (nie za ciasne), kapcie na rzepy lub zamek (bez sznurowadeł).

Pozwólcie też dziecku samodzielnie wybrać i kupić kapcie, piżamkę, worek, poduszkę i powłóczkę na nią, co pozwoli bardziej emocjonalnie związać się z przedszkolem.

TYLE W CZASIE WAKACJI, NADSZEDŁ 1 WRZESIEŃ, A WIĘC:

RADA 4

ROZŁĄKA JEST NIEUNIKNIONA

Nie przychodźcie do przedszkola w ostatnim momencie. Lepiej mieć czas na spokojne towarzyszenie malcowi w szatni. Nie wprowadzajcie atmosfery pośpiechu i nerwowości. Potem czule, lecz stanowczo i konsekwentnie pożegnajcie się i wyjdźcie. Łzy przy rozstaniu z mamą są naturalne. Dziecko nie ma poczucia czasu i Wasze obietnice, że wrócicie po południu, mogą na początku niewiele dla niego znaczyć. Nie pytajcie też: "Czy mogę już iść?", "Już idę, dobrze?", bo co zrobicie, jeśli zdecydowanie powie "**NIE!**". Czy zmienicie swoją decyzję powodując tylko mętlik w głowie malucha?

Jeśli mimo upływu czasu bardzo mamu cierpisz przy rozstaniu z dzieckiem lepiej, by przyprowadzał je tata. Pamiętaj też, że najgorsze są poniedziałki. W kolejnych dniach dziecięcy protest nieco się wycisza, by w następny poniedziałek pojawić się z nową siłą.

RADA 5

NA POCZĄTEK MAŁE DAWKI

Jeśli to możliwe, w pierwszych dniach odbierajcie dziecko po obiedzie. Nie chodzi tylko o skrócenie rozłąki, ale również o to, że małe dziecko szybko się męczy, zwłaszcza wtedy, gdy ma dużo nowych wrażeń i doświadczeń. Do tak dużej zmiany warto więc przyzwyczajać przedszkolaka powoli.

UWAGA! Nie spóźniajcie się z odbieraniem dziecka. Jeśli obiecaliście, że przyjdziecie po obiedzie - dotrzymajcie słowa.

RADA 6

UKOCHANA MASKOTKA

Dziecku będzie rażniej, jeśli weźmie z domu ukochanego misia lub zabawkę, wsuń mu do kieszeni małego krasnoludka (Uwaga! Może się zgubić!). Wystarczy, że malec będzie miał przy sobie coś, co pachnie mamą i tatą.

RADA 7

WIĘCEJ MIŁOŚCI !!!

W pierwszych przedszkolnych dniach poświęć dziecku więcej czasu niż zwykle. Pytaj nie tylko o to, czy zjadło zupę i drugie danie, lecz także o to, jak sobie daje radę w nowej sytuacji, co dzieje się w przedszkolu, czego się nauczył, czy ma już kolegę lub koleżankę, jak ma na imię jego pani.

I NAJWAŻNIEJSZE: CZĘSTO JE PRZYTULAJ!

RADA 8

BĄDŹ W BLISKIM KONTAKCIE Z NAUCZYCIELKĄ

Rozmawiaj z nauczycielką o dziecku, jeśli coś Cię niepokoi lub z czegoś się cieszysz. Pani powie Ci, jak dziecko sprawuje się w ciągu dnia.

Zdarza się, że w pierwszych dniach dziecko nie pozostawia na nauczycielce "suchej nitki" lub fantazjuje na temat przedszkola. Przyczyny - rozczarowanie, że pani wzięła na kolana innego malca, że zbyt szybko nie zareagowała na prośbę dziecka. Postaraj się uważnie je wysłuchać, bez komentarzy i pouczania. Rozmawiaj o tym z nauczycielką, pomoże Ci ustalić przyczynę antypatii i odpowiednio temu zaradzić.

RADA 9

JEŚLI ZNÓW SIUSIA W MAJTKI

Zdarza się, że w pierwszych tygodniach dziecko moczy się. Przyczyny mogą być błahe:

- dziecko było pochłonięte zabawą,
- nie dało sobie rady z odpięciem spodni;
- krępowało się poprosić nauczycielkę o pomoc.

Bywa, że jest to objaw lęku i niepewności. Mokre majtki to sposób, by mama i pani poświęciły mu więcej uwagi. Naturalnie nie robi tego świadomie. Nie krzycz więc na dziecko i nie zawstydzaj go. Okazuj za to dużo czułości i troski. Na wypadek "wypadki" daj maluchowi zapasową bieliznę.

RADA 10 i OSTATNIA

Jeśli dziecko mimo wszystko bardzo przeżywa rozstanie, jeśli nie chce chodzić do przedszkola, nie poddawaj się, nie zostawiaj go w domu tylko dlatego, że płacze, że wyrzywa się na ulicy, gdy zobaczy przedszkole, nie przyprowadzaj, a zaraz zabieraj do domu, bo wpada w histerię. Jeśli takie sytuacje będą się powtarzać, ryzykujesz, że dziecko zawsze wykorzysta twoją słabość ze szkoda dla siebie. Wielu rodziców mówi wtedy "może za miesiąc, może za rok".

Na pewno dziecku trudno jest zaadaptować się do nowej sytuacji. Ale warto sobie zdać sprawę, że tego rodzaju próby jeszcze wielokrotnie czekają je w życiu. Pójście do nowej szkoły, egzamin, praca - wszystko to są sytuacje stresujące, z którymi trzeba sobie dawać

radę.

Rady nasze należy czytać często (bez przesady oczywiście) i stosować. Wtedy będą skuteczne, ale oto rada najważniejsza:

**JEŚLI POCZUJESZ, ŻE NIC Z TEGO, ŻE CHYBA NIGDY NIE PRYZYWCZAISZ
SIĘ DO PRZEDSZKOŁA, POMYŚL:**

JUTRO BĘDZIE LEPIEJ !